

הכנסת האחת עשרה
מושב ראשון

פרוטוקול מס' 20
מישיבת הוועדה לענייני ביקורת המדינה
ביום שני, כ"א בטבת התשמ"ה - 14 בינואר 1985, בשעה 9.30

נ כ ח ו :

חברי הוועדה: מ"מ היו"ר ד' תיכון

ר' איתן
א' הראל
י' זייגר
י' מצא
א' נמיר
י' צבן

מוזמנים:

מבקר-המדינה י' טוניק
ר' ורדי - מנכ"ל משרד מבקר המדינה
ח' אליעד - משרד מבקר המדינה
ר' גולדמן - " " "
ש' רוזביץ - " " "
ש' קינן - דובר משרד מבקר המדינה

מ' גת - המפקח הכללי, משרד הכלכלה
ר' כספי - משרד הכלכלה

מ' הורביץ - משנה למנכ"ל משרד הבריאות
ר' אלמוג - משרד הבריאות
ר' יוסף - " " "

ח' חובב - משרד הבינוי והשיכון
ד' איש שלום - משרד הבינוי והשיכון

ע' צוקרמן - מרכז השלטון המקומי

מזכיר הוועדה: ב' פרידנר

קצרנית: ר' בלומרוזן

ס ד ר - ה י ו ם :

2. שירותי בריאות בשכונות מצוקה.

715

(נגזר) ביום 15/1/85

מ"מ היו"ר ד' תיכון:

אני פותח את הישיבה. לצערי, יושב-ראש הוועדה לא יופיע היום.

הצעות לסדר היום וסדרי עבודת הוועדה

מ"מ היו"ר ד' תיכון:

כתבר וועדה, לא כממלא מקום היושב ראש ולא כמרכז סיעה, אני רוצה להגיד: לצערי הרב, לא אוכל לקבל את הנוהג בו הוועדה הזאת משמשת כדוור לדוחו"ת של מבקר-המדינה. מבקר המדינה עשה עבודה מצוינת בהכנת הדו"ח על המשבר במניות הבנקים, אך לא ייתכן שהוועדה תשמש חותמת גומי ולא תתייחס, ולו במלה אחת, למה שכתוב בדו"ח על היבטיו השונים. הנוהל והפרוצדורה של הדיון לא היו תקינים. בפועל, אדוני המבקר, מה שקרה הוא, שהגשת דו"ח וכאילו עמדת עם שני אקדחים בפני הוועדה ומנעת כל דיון בדו"ח. אני מתרעם על-כך. אדרוש לקיים דיון על כך באחת הישיבות הבאות, שכן הפרוצדורה הרגילה לא נשמרה. זו פעם ראשונה שהוגש דו"ח בפני הוועדה ולא נתקיים עליו דיון. בפועל הוועדה שימשה כדוור - העבירה את הדו"ח לנשיא בית המשפט העליון. בזה נסתיימה הפרשה. על-כך אני מתרעם. הוועדה נכנעה בפני התכתיב שהצבת בפניה.

י' זייגר:

אני מתפלא על סדר-היום. התחלנו לדון בשני נושאים חשובים. הפסקנו את הדיונים באמצע כדי לשמוע את מבקר המדינה בעניין הדו"ח על משבר מניות הבנקים. לא ייתכן שהיום נעבור לדיון בנושאים אחרים.

נושא אחד שהתחלנו לדון בו הוא נושא החלב. נושא שני - אישור לתכרות להשקיע כספים בחוץ-לארץ. ביקשתי לדון ב"דו"ח ארליך". הנושאים האלה היו צריכים לעמוד על סדר-היום. אנחנו דנים היום בנושא חשוב, אך אינו דחוף. אבקש לקחת דברים אלה בחשבון לגבי סדר-היום מחר.

מ"מ היו"ר ד' תיכון:

אבקש את המזכיר שיפנה את תשומת-לב היושב-ראש לדברים שאמרת. אין ביכולתי לקבוע את סדר-היום. זה בסמכות היושב-ראש בלבד.

אתמול הזדמנתי לאחד מבתי-החולים ועקבתי אחר עבודת מרפאות החוץ. בתופעה מדכאת כזאת לא נתקלתי זה שנים רבות. נאמר לי שזה מה שמאפיין את בתי החולים בכל הארץ. אנשים עומדים במשך שעות רבות בתורים בלי שמישהו מסמן את התור. אנשים זועמים, זועקים. מדובר בעשרות רבות של אנשים הממתכים שש-שבע שעות ללא צורך, רק משום שאיש אינו טורח לארגן את מרפאות החוץ. מרפאות החוץ נחשבות לבן-חורג בבתי החולים. אני מציע למבקר-המדינה, באחת הדוחו"ת שלו, להתייחס למה שנעשה במרפאות החוץ.

מבקר-המדינה י' טוניק:

לאיזו מסגרת הן שייכות?

מ"מ היו"ר ד' תיכון:

משרד הבריאות.

מבקר-המדינה י' טוניק:

לא קופות החולים?

א' נמיר:

יש מרפאות חוץ בכל בתי החולים.

מ"מ היו"ר ד' תיכון:

מה שנעשה שם זה ממש שוק עבדים. אנשים זועקים ואין מושיע. בית החולים מתייחס למרפאות החוץ כאל נטע זר.

א' נמיר:

הייתי גם במרפאת חוץ אחרת, של בית החולים "שערי צדק". ההתרשמות שלי היא שלא היה קהל, לא היו אנשים, שיש בזבוז.

יש בעיה של ניהול בתי החולים בכלל. נושא זה מחייב בדיקה. נדהמתי לראות את תת-התפוסה ואת המותרות.

כידוע, בעירות הפיתוח מצב התעסוקה קשה מאוד. מועצה מקומית בדרך-כלל היא בגודל של שני מושבים או שלושה, בגודל חצי קיבוץ. ביקרתי באחת מעירות הפיתוח. ראיתי שלראש המועצה יש רכב עם נהג. אינני מבינה את הנורמות האלה. אבקש שהנושא הזה ייבדק. לא ייתכן שבעיר פיתוח הנמקה ממצוקה נוראה לראש המועצה יהיה רכב עם נהג צמוד.

ר' איתן:

אנחנו רואים שמצד אחד יש בזבוז, מצד שני, חוסר משאבים. אשתי אחת בבית-חולים בעפולה. שם יש, מצד אחד, עומס. מצד שני, בזבוז. מדי חודשיים מחליפים את כל הסכום בבית החולים, כי גונבים, זורקים לאשפה. נעשים דברים שקשה להעלות על הדעת, קשה לתאר. אם בבית החולים בעפולה מחליפים סכום אחת לחודשיים, בבית-חולים רמב"ם - אחת לחודש. זה היה כתוב בעתון. אלה דברים נוראים. חוץ מזה, יש לכלוך וטינופת. גם שמענו שאומרים לאנשים: לא אקבל אותך לעבודה בבית החולים עד-אשר תביא תרומה מהדוד שלך. לא אזכיר שמות.

מחר ייסגרו מרפאות חוץ. הרבה אנשים יסבלו. מצד שני, יש בבתי החולים חבית עם חורים גדולים בתחתית. זורקים פנימה ולא רואים דבר. זורקים פנימה והכל נשפך מלמטה.

המבקר יכול לקחת על עצמו את המשימה לעסוק במשך חודשיים עם משרד הבריאות. אחר-כך, עם משרד אחר. אחר-כך אפשר לבוא למשרד ולומר: אם לא תעשה א', ב' ו-ג', לא תקבל את התקציב המגיע לך. יש בעיות ארגוניות, בעיות של שליטה, בעיות של יוקרה ובעיות של מריבות. בבית-חולים רמב"ם כל הזמן רבים. ועזת משנה לכוננות, של ועדת החוץ והבטחון, ערכה ביקור בבית החולים. מצאנו המון דברים שאינם כשורה, לא בשעה רגילה ולא, חלילה, בעת חירום.

אני מקבל את הטענה שהוועדה לא צריכה לשמש כדוור. מבקר המדינה צריך לרכז את הבדיקות שלו כל פעם על משרד אחד. היום משרד הבריאות בכותרות - יסגרו מחלקות, יסגרו מרפאות. אני מצדיק את השר גור. אם אין כסף - סוגרים. מה הוא יכול לעשות? כל המערכת הזאת צריכה ניעור רציני.

מבקר-המדינה י' טוניק:

הדברים האלה לא נעלמו מאתנו. רק לפני שבועיים ישבתי עם ראש הצוות שעוסק בבעיות של בריאות, רפואה. דנו כמעט בכל הנושאים האלה. נצטרך לעשות משהו בצורה נרחבת, אופקית, כדי להגיש לכם דו"ח על כל המערך הרפואי, שהוא במצב קשה מאוד, מהרבה בחינות. לא אוסיף לפרט, מסיבות מובנות.

אנחנו מכירים את הבעיות של המרפאות החיצוניות. המערך הרפואי נמצא במצב קשה. אני שומע את זה מראשי מחלקות, מנהלי בתי חולים. אם לא ייכנסו לעובי הקורה ויבדקו את הדברים מן היסוד, מבחינה ארגונית ומכל בחינה אחרת - גם תקציבית - אינני יודע לאן יכולים להגיע. אחד המומחים אמר לי שהמערך הרפואי בסכנה. ומי יודע לאן יגיע תוך מספר ימים. מצד שני, אתם מכירים את ייצר ההתרחבות והפאר. חבר-הכנסת איתן, סיפרתי לך על בית-חולים אחד שמתרחב ללא צורך ונכנס לבעיות תקציביות איומות בגלל אומדנים לא מבוססים ומטיבות אחרות. כל זה משבש את תכנית העבודה הרגילה. צריך לחפש מיליונים כדי להשקיע בהרחבה. אז הם חסרים במקום אחר. יש גם כנראה אנשים אופטימיים שבונים יותר מדי על תרומות. לא תמיד זה הולך. יש גם אגודות ידידות עם כוונות טובות, הן מבטיחות לגייס הרבה כספים, אך לא תמיד הן מצליחות. המדינה נותנת על כל דולר שני דולר, חצי דולר או דולר וחצי. יש מיקוח על זה. אבל, כאשר האגודה איננה מצליחה לגייס את הכספים, העול חוזר לתקציב המדינה. כל הדברים האלה ידועים לנו. אינני יודע מתי נסיים את הבדיקות. הדברים לא ברחו מתשומת-לב ביקורת המדינה. אנחנו לומדים על-כך מתוך ביקורת מצומצמת על קטעים בשטח הרפואה. מתוך כך הגענו לתמונה כמעט שלמה של הבעיות.

מ"מ היו"ר ד' תיכון:

האם אני צריך להבין מדברייך שתתייחסו לדברי חברי הכנסת, או שצריך לחזור לשיטה הישנה של בקשת חוות-דעת?

מבקר-המדינה י' טוניק:

איני חושב שצריך לבקש חוות-דעת. חוה-דעת איננה דו"ח ודו"ח איננו חוות-דעת. אם לא יהיה דו"ח ברור ומפורט לא נגיע לשום דבר. חוות דעת נתתי כבר ברגע זה.

מ"מ היו"ר ד' תיכון:

האם תתייחס לנושאים שהועלו באחד הדוחות הקרובים?

מבקר-המדינה י' טוניק:

אם אוכל, זה ייעשה. זו בעיה של התארגנות. יש שינוי בכיוון של הכנת הדו"ח בהקדם האפשרי. יש בעיה. דו"ח מבקר המדינה הכללי מתפרסם רק אחת לשנה.

מ"מ היו"ר ד' תיכון:

היה גם דו"ח חצי שנתי.

מבקר-המדינה י' טוניק:

עד היום הוצאנו דו"ח רק פעם בשנה. הפעם, הדו"ח הנוסף, היה ברשותכם.

אני מקווה שעם הגשת הדו"ח ב-15 בפברואר נוכל להתפנות מייד לנושא הרפואה.

ר' איתן:

עד-כמה שלמחתי, מבקר המדינה מוציא דו"ח והוועדה מקיימת דיון על כמה קטעים מן הדו"ח. אולי כדאי לבחון שיטת עבודה אחרת, שהדו"ח יופנה גם לגופים הציבוריים המבוקרים כדי שיסיקו מסקנות ויפעלו בהתאם? כן צריך לבדוק אפשרות שהוועדה, בלי קשר לדו"ח, תטיל על המבקר משימות? היום מדובר בבתי החולים. מחר - בנושא אחר, לאו-דווקא נושא הקשור בספר העבה של הדו"ח.

מ"מ היו"ר ד' תיכון:

אסביר כיצד התנהלו העניינים בכנסת העשירית. מבקר המדינה מגיש את הדו"ח לאחר שנדון עם המשרדים השונים. יש תשובות של משרד הכלכלה ושל המשרדים השונים. הוועדה צריכה לדון בכל הדו"ח, לגבש המלצות ולהביאן למליאת הכנסת. הכנסת הופכת את ההמלצות הללו להחלטות הכנסת. משמעות ההחלטות היא שהממשלה צריכה, החל מאותו רגע, ליישם אותן. אין הן יותר המלצות. בחוק מבקר המדינה יש סעיף 21 על-פיו אפשר לבקש חוות-דעת. השתמשנו בפריבילגיה הזאת בכנסת העשירים מספר פעמים, עד-אשר ביום מן הימים קם מבקר-המדינה והתנגד לשיטה של בקשת חוות-דעת. אני מחבב מאוד את השימוש בבקשת חוות-דעת, כי הן מאפשרות לוועדה לעקוב אחר הארועים בעת היווצרותם, או סמוך להיווצרותם. המבקר איננו אוהב את השימוש בסעיף 21 לחוק. סוכם לקיים דיון בנושא של סעיף 21 לחוק ולהחליט אם יש אפשרות להשתמש בו או לא. המבקר טוען שבאמצעות הסעיף הזה אנחנו יכולים לקבוע לו את סדר העבודה, והוא רוצה לקבוע את סדר העבודה בעצמו. אם כן, יש חילוקי דעות בינינו לבין המבקר בנושא זה. אני עדיין בדעה שצריך להשתמש לעתים קרובות בסעיף 21. המבקר אינו סבור כך.

מבקר-המדינה י' טוניק:

הצעתי פתרון הרבה יותר פראקטי. בעניין העקרוני, לא שיניתי את דעתי שצריך להשאיר את קביעת העדיפויות בעבודה למבקר המדינה, והחוק מחייב זאת. אבל כבר ציינתי כאן לא פעם, שמבקר המדינה בוודאי יתחשב במשאלה של הוועדה וינהג לפיה, בפרט בנושא כמו בריאות. אם אני אומר לכם שאני ממילא מתכוון לטפל בנושא, אין צורך להשתמש בסעיף 21. למה לבדוק את העקרונות? אין צורך בזה.

חוות-דעת איננה דו"ח. דו"ח של ביקורת המדינה במתכונת שאנחנו מביאים בפניכם אינו חוות-דעת. אם מבקר המדינה ישאל מה דעתו על הנורמה, בשאלות עקרוניות - קביעת נורמות היא עניין של חוות-דעת. אבל, אם אני צריך לשלוח את אנשי ביקורת המדינה לאסוף נתונים ועובדות בשטח - אין עניין של חוות-דעת. הבעיות המועלות בוועדה הן בעיות חשובות וחמורות מאוד. גם אני מודע להן. על-כן אני ממילא צריך לטפל בהן. לעתים אני מקבל משאלה של חבר כנסת בודד, שפונה אלי במכתב ומבקש לטפל בנושא מסויים. על-אחת-כמה-וכמה כאשר המשאלה מובאת כאן על שולחן הוועדה הזאת.

מ' גת:

מי שחושב שמבקר-המדינה מזניח את ביקורתו על משרד הבריאות טועה. יש תלונות ממשרד הבריאות שיותר מדי מטפלים בו. מבקר המדינה ער לבעיות של משרד הבריאות. על-סמך הנסיון שלי בשנתיים וחצי האחרונות אני יכול לומר, שאחד הכשלונות התמורים ביותר באדמיניסטרציה הממשלתית הוא גביית חובות בבתי חולים. לא רק אין גובים חובות מקופות החולים אלא גם לא מביטוח לאומי ולא מתכרות ביטוח פרטיות. אין מטפלים בשיקים חוזרים.

מ"מ היו"ר ד' תיכון:

אנחנו עדיין דנים בפרוצדורה.

י' מצא:

צריך להסיר את נושא הפרוצדורה מסדר-היום. אני מציע לקיים דיון בנוהלי עבודה, כיצד ואיך, אבל בפורום של חברי הוועדה בלבד. נתכנן את העבודה לשנים הקרובות, לא היום, כלאחר יד.

מ"מ היו"ר ד' תיכון:

אני מקבל את דבריך. אני ממליץ בפני היושב-ראש הקבוע לקיים בעתיד הקרוב ביותר דיון בנושא של סדרי עבודת הוועדה.

שירותי בריאות בשכונות המצוקה

מ' הרביץ:

ארעו כמה תקלות בביצוע שיקום השכונות בשכונות. הדיון על פיתוח שירותים במסגרת שיקום שכונות נתקיים ביולי. הרוטינה נמשכה. מה שאושר בשנה קודמת נמשך. השינויים בתוך השכונות נדונו בוועדה הבין-משרדית ביולי. בקשות לאישור השינויים הוגשו באוקטובר. לצערי, עד לרגע זה אין אישור סופי של השינויים הקטנים שבוצעו. כך הפעילות הגדולה, במסגרת תקציב 1984 לעומת תקציב 1983, לא כל-כך בוצעה. אבל, מרבית הפעילויות משנת 1983 נמשכות כתיקון, כפי שהיו בשנת 1983.

יש בעיה לגבי יציאה ממספר שכונות. לפי התכנית צריך לצאת ממספר שכונות. לפי המדיניות שנקבעה מלכתחילה המשרד או הרשות המקומית היו צריכים להמשיך בתכנית. אינני יודע מה יקרה כאשר יצטרכו לצאת. אם תקציב שיקום שכונות ייפסק, לא נראה לנו שיש תקציב לאותן פעולות.

יש קשיים בביצוע תקציבים מאושרים. בשלוש השנים האחרונות אושרו פעילויות וכוח אדם לביצוע. לא אושרו למשרד הבריאות תקני כוח אדם למטרה זו. אמרו: תנו את הכסף לרשות המקומית והרשות המקומית תעסיק את העובד. אתם תעבירו את המימון. יש רשויות ששכונות להסדר הזה. יש מספר גדול של רשויות מקומיות שחוששות מהגדלת צי כוח האדם. כמה תכניות מתעכבות כיוון שהרשות המקומית איננה מוכנה לקבל על עצמה העסקת כוח-אדם, גם אם המימון בא ממשרד הבריאות.

לגבי טיפול בנפגעי סמים - נכון שלא נעשתה פעולה במסגרת שיקום שכונות. רק באזור השרון נעשית פעולה מצומצמת לטיפול בנפגעי סמים.

לגבי התחנות לבריאות המשפחה - בחלק מן התחנות המיבנה הפיסי אינו טוב. תקציב שיקום השכונות לא נתן אפשרות לשיפוץ התחנות. לכן הן מוזנחות. הצעתי לנציגת הוועדה המרכזית להעזר בתקציבי מפעל הפיס, שעוזר להקים תחנות או לשפצן. אם הרשויות המקומיות תגשנה בקשות למפעל הפיס, באמצעות משרד הבריאות, יהיה אפשר לקבל כסף לשיפוץ התחנות ואף להקמת תחנות חדשות.

א' נמיר:

לסדר. בוועדת העבודה והרווחה החל בשבוע שעבר דיון על המצב בבתי החולים. שבועיים קודם לכן הופיע שר הבריאות בוועדה בסקירה על מערכת הבריאות. אני מבינה שאחת הפעולות הרציניות ביותר של השר בנושא הצמצומים והתייעלות המערכת היא הפסקת הכפילויות של מרפאות. אני מוצאת לנכון להעיר זאת, משום שיש לכך שיכות לנושא שאנחנו דנים בו. שר הבריאות דיבר על 85 מקומות בארץ בהם יש כפילות ברורה במרפאות, ללא שום צורך, חלקן הגדול בשכונות, גם בערי פיתוח. יש מקומות שיש בהם שני מרפאות ואף שלושה, לאותה אוכלוסייה, ללא עומס. אינני מתייחסת למרפאות של בתי החולים. אני מדברת על מרפאות המשרתות את הציבור. הדיון לגבי מה שנקבע בדו"ח

איננו כל-כך רלבנטי בשלב זה. אני מציעה להזמין חאת שר הבריאות שימסור לנו דיווח על התחנות לבריאות המשפחה ועל המרפאות שבמסגרת שיקום שכונות. אם יש כפילויות ב-85 שכונות, לשם מה עוד מרפאות, עוד כסף, עוד בזבוז ועוד ביורוקרטיה? זה לא משפר את השירות לנזקקים ואינו מייעל אותו. אני מבקשת לקיים דיון לא רק על המרפאות שבמסגרת שיקום שכונות אלא על כל המרפאות. יש מרפאות של קופת-חולים לאומית, מרפאות של ההסתדרות הכללית, מרפאות של מכבי, מרפאות אם וילד - הכל באותה שכונה.

י' מצא:

יש מרפאות גם בשכונות סמוכות והכפילות חוגגת. אני בהחלט תומך בהצעה להזמין את שר הבריאות.

אני רואה בחומרה רבה את העובדה שבתום חמש שנים עומדים לצאת מן המסגרת של שיקום שכונות, אמנם לא בכל המקומות. עוררנו ציפיות עצומות בשכונות. חלק מן הציפיות מומשו. אחרות - לא. הרשות המקומית אינה מוכנה לקבל לידיה את העניין הזה. גם משרד הבריאות אינו מוכן. האכזבה תהיה גדולה ומרה. יש שכונות בהן פרט להקמת מרפאות שיניים לא נעשה דבר. צריך לקיים דיון על הנושא הזה. הסוכנות היהודית מפחיתה את המעורבות שלה בנושא. תקציבי הקהילות מחוץ-לארץ הולכים ומצטמצמים. בשנה הבאה תהיה הפחתה בתקציבי הסוכנות היהודית בכ-20%.

א' נמיר:

כמה הם מהווים עכשיו?

ח' חובב:

כמחצית מכלל התקציב. החלוקה איננה אחידה. יש מקומות בהם החלוקה היא 80% ו-20%.

א' נמיר:

מה התקציב שמגיע מחוץ לארץ לשיקום שכונות ומה חלקו באחוזים?

ח' חובב:

עד סוף שנת התקציב 1983 - 31 במרס 1984 - הוצאו 550 מיליון דולר בשכונות, מתוכם 330 מיליון דולר הושקעו בדיור ותשתית; 105 מיליון דולר במיבני ציבור; 115 מיליון דולר בשירותים חברתיים. החלוקה לפי מקורות מימון: 400 מיליון דולר הוצאו על-ידי הממשלה; 150 מיליון דולר - על-ידי הסוכנות היהודית. התקציב העיקרי של הממשלה הושקע בתחום הדיור והתשתית. 70 מיליון דולר מתקציב הממשלה הושקעו בשירותים חברתיים.

לגבי שנת התקציב הבאה, לפי הנחיות האוצר כנראה נקוצץ ב-10% בקירוב. נכון שפיתחנו מודעות לצריכת שירותים וכיום קשה לממש את הציפיות שיצרנו, אך אין זה נכון שהשירותים ייפסקו בתום חמש שנים. הם יימשכו, אבל בהיקף יותר מצומצם.

א' נמיר:

אמרת שגם תקציבי הסוכנות יקוצצו. בכמה?

ח' חובב:

באופן כולל, לא יצומצמו. מסך תקציבי הסוכנות בשכונות השיקום הוותיקות - אלה שנכנסו לפרוייקט לפני שנת 1982 - התקציבים לפעולות חברתיות יפחתו בכ-20% ויילכו לשכונות שיקום שרק עכשיו החלו לפעול בהן בצורה מוגברת, שעל הכללתם בפרוייקט החליטה הממשלה באוגוסט 1982.

א' נמיר:

שכונה שהחלו לפעול בה והיא התחילה לצאת מן המצוקה, במקום לטפח ולפתח - עוזבים והולכים לשכונה אחרת. המדיניות אינה ברורה לי. אבקש לבחון את כל הנושא הזה. יש להתייחס למדיניות ולא רק לדאוג לכיבוי שריפות.

מבקר-המדינה י' טוניק:

עניין זה יופיע בדו"ח מס' 34. אפשר לשלב לדיון בדו"ח את הנושא שהעלית. אם יעלה בדעתו של יושב-ראש הוועדה לקיים דיון על-כך, אני מוכן.

אני רוצה להפנות את תשומת-לבכם לכך שבעת שיתקיים דיון במה שכתוב בדו"ח 34 אפשר לצרף גם מה שנכתב בדו"ח מס' 32, וגם מה שנכתב בדו"ח מס' 29. אם נצרף את כל הדוחות יחד, תתקבל תמונה די ברורה. הדוחות הקודמים התייחסו ליסודות הבעיה ולא-דווקא לביצוע ולתוצאות.

מ"מ היו"ר ד' תיכון:

אבקש מן היושב-ראש הקבוע לקדם את הדיון בנושא.

אני מקבל את הצעת חברת-הכנסת נמיר להזמין את שר הבריאות לדיון בנושא המרפאות על סוגיהן השונים. הבוקר נתבשרנו שאם לא יימצא פתרון תקציבי לתקצוב בתי החולים כנראה שמרפאות החוץ ייסגרו במועד קרוב ביותר. אני מציע לזמן את שר הבריאות כדי לדון אתו בנושא תפעולן של המרפאות לסוגיהן השונים.

מבקר-המדינה י' טוניק:

אני רוצה להפנות את תשומת-לבכם שבישיבה הקודמת בנושא זה, העניין הצטמצם לבעייה של ההחלטות הפוליטיות בראשית עריכת תכנית שיקום השכונות ובאיזו מידה השתלב משרד הבריאות בתכניות הכלליות. זו היתה השאלה - אם בכלל השתלב לכתחילה עם תכנית מפורטת ומוחלטת מראש, או הצטרף בהמשך הדברים והחליט על מעין תוספות לדברים שהוא ממילא עסק בהם.

מ"מ היו"ר ד' תיכון:

כיוון שהשאלה היתה פוליטית, איני מצפה ממשנה למנכ"ל משרד הבריאות שיתרץ את הקושיות. כאשר יגיע לכאן השר, ישיב גם על השאלה הזאת. אבקש את מזכיר הוועדה להעביר לשר גם את העניין הזה, כדי שיוכל להתייחס אליו.

הישיבה נעולה.

(הישיבה ננעלה בשעה 10.20)